

354 ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL .XIV-(1)

ਨਵਾਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਾਂਤ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਅਤੇ ਅਸੀਂ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ।

ਡੀ.ਫਾਲਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਜੇ.

ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1960 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1119.

8 ਸਤੰਬਰ 1960.

ਜਨਤਕ ਥਾਂਵਾਂ (ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ) ਐਕਟ (1958 ਦਾ XXXII) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਥਾਂਵਾਂ (ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ) ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(f) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਪੂਰੀ ਡਰੈਸ ਜਾਂਚ (S. 8) ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ (S. 9) ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਲੇ ਹੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

VOL. X IV -(1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 355

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਲ ਦਿੱਲੀ ਛਾਉਣੀ, ਮਿਤੀ 18 ਮਈ, 1960 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਬੀ.ਐੱਸ. ਚਾਵਲਾ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ।

ਐਚ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਕੇ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਇਹ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਲਾ ਦੇਵੀ ਨੇ ਪਬਲਿਕ ਪਰਿਸਿਸ (ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ) ਐਕਟ (1958 ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 32) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 4(1) ਅਤੇ 5(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ 26 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਲ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਮੁਸੱਦੀ ਲਾਲ-ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ, ਮੁਸੱਦੀ ਲਾਈ ਗਾਰਡਨ, ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। 119 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਜਨਤਕ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 10 ਦਸੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੇ 18 ਮਈ, 1960 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੁਸੱਦੀ ਲਾਲ-ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪੈਂਤੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ 27 ਜੂਨ, 1960 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਮੁਸਾਦੀ ਲਾਈ" ਨਾਮਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਹਨ ਜੋ "ਮੁਸਾਦੀ ਲਾਈ ਗਾਰਡਨ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਬਾਗ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਸੱਦੀ ਲਾਈ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਕਵਾਸ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਿਲਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ 1955 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪਰਿਸਰ (ਬੇਦਖਲੀ) ਐਕਟ (1950 ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਨੰ. 27) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 4 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਮੁਸੱਦੀ ਲਾਈ ਗਾਰਡਨ ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਮੁਸੱਦੀ ਲਾਲ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੁਸੱਦੀ ਲਾਲ-ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ।

ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫਲਸ਼ੋ ਜੇ

ਇਸ ਐਕਟ 'ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 1950 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਦੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਆਦਿ। (1), ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 19 (ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।) (f) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਜੋ ਮਾਮਲਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 113, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 19(1)(f) ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ: -

“ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨਿਰਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਤਾਕਤ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਦਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਇੰਨੇ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਧਾਰਾ 19(1)(f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੇਖ ਦੀ ਧਾਰਾ (5)। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 5

ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫਲਸੌ ਜੇ

(1) 59 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 621.

ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਇਸ ਅਖੌਤੀ ਅਪੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਲਗਭਗ ਭਰਮਪੂਰਨ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁੱਢਲਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਖੁਦ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਮੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ।

“ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਇੰਨਾ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਰਫ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜਾਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਗਲਤ ਕਬਜ਼ੇ

ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫਲਸੌ ਜੇ

ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਸ਼ਨ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਗਲਤ ਜਾਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਆਮ ਤਰੀਕਾ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਥਾਨਕ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ। ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਲਾਟ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਗਲਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਖੇਪ ਤਰੀਕੇ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

“ਮੁਸੀਬਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਵ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਲਵਾਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਫ਼ਤਰੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਫੁੱਟਪਾਥਾਂ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਲਵਾਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਦਰਭ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮੂਲ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 90 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ਹੋਲਡ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਲੀਜ਼ਹੋਲਡ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮਦਾਰ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ. ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ਹੋਲਡ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1958 ਦਾ ਐਕਟ ਇਸ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼

ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫਲਸੌ ਜੇ

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, "ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸਨ। ਬਰਾ, ਹੁਣ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਧੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਇਹ ਵੀ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"8, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਰ 1908 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ:

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ

(ਬੀ) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਲੋੜ;

(c) ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ 4 ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹਰਮਸਾਲਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ-

ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫਲਸੌ ਜੇ

“9(1) ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹਰ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਅਹੁਦਾ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਿ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਉਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ (3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ-

“9(3) ਜਿੱਥੇ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ-

“9(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਹਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ 1958 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(f) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ 50 ਰੁਪਏ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

362 ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. X IV -(1)

ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫਲਸੌ ਜੇ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ।

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਧਨਜੀ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ , - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 263-ਡੀ.

8 ਸਤੰਬਰ 1960

ਪੇਸੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ (1936 ਦਾ IV) ਸ. 15 ਹਾਊਸ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿਟੀ ਭੱਤਾ ਕੀ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮਕਾਨ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿਟੀ ਭੱਤਾ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਘਰ ਦੀ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿਟੀ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੁੜ-ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਇਹ ਅਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨੀਵਾਂ ਅਤੇ ਪੇਸੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ, 1936 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ

363 ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. X IV -(1)

ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਦ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫਲਸ਼ੋ ਜੇ

ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਇੰਜਨੀਅਰ, ਜੀ.ਆਈ.ਪੀ., ਰੇਲਵੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਦੇਓ ਰਘੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

(I) A.I.R. 1955, S.C; 295.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸੋਨੀਆ, ਅਨੁਵਾਦਕ